

ΟΥΣΤ. 2.ο

Δεν μετράμε ψήφους, μετράμε ζωές

Τις τελευταίες μέρες ζούμε την προσπάθεια που κάνει σύσσωμο το πολιτικό σύστημα να βάλει στη γωνία και να καπελώσει την ορμητική παρουσία της κοινωνίας στα πολιτικά πράγματα μετά το έγκλημα στα Τέμπη. Σε πλήρη συνεννόηση, και παρά τους μικροκομματικούς καβγάδες, επιδιώκουν την **επιστροφή στην «ομαλότητα»** για να γίνουν εκλογές σε «ήπιο κλίμα», μετρώντας πολιτικό κόστος και ψήφους και το πώς θα πλασαριστούν καλύτερα εντός του απαξιωμένου πολιτικού συστήματος.

Κανείς τους δεν θέλει να ακούσει όσα **ψιθυρίζουν πενθώντας ή φωνάζουν οργισμένα** στα σχολεία, στους δρόμους και στις πλατείες, στα γήπεδα, ακόμα και στα πιο απομακρυσμένα μέρη και στα πιο μικρά νησιά της χώρας, όσα έθεσαν με το ξέσπασμά τους οι νέοι και ο λαός που κινητοποιήθηκε:

ΠΡΩΤΟ: Την προοπτική που έχει σε αυτή τη χώρα η νέα γενιά. Όσοι και όσες ήταν μικρά παιδιά όταν η χώρα έμπαινε στη μνημονιακή στρουγγα, έχουν ζήσει σε μια χώρα με ειδικό καθεστώς, με πετσοκομμένη τη δημοκρατία και την ελευθερία, με φτωχοποίηση, μετανάστευση στο εξωτερικό και εγκλεισμούς κάθε είδους. Και τώρα βγάζουν μια κραυγή αγωνίας για την πραγματικότητα που τους προσφέρεται.

ΔΕΥΤΕΡΟ: Το βαθύτερο υπαρξιακό πρόβλημα της χώρας. Όχι, δεν είναι ακριβώς τα «κέρδη των καπιταλιστών», ούτε ξερά οι ιδιωτικοποιήσεις. Είναι η πλήρης διάλυση του κοινωνικού ιστού, η υποθήκευση των πάντων για 100 χρόνια, η μετατροπή από χώρα σε «χώρο» ή κόμβο χωρίς υπόσταση και προοπτική, η γενικευμένη μπαχαλο-

ποίηση και η κατάρρευση δομών και υποδομών.

ΤΡΙΤΟ: Την τεράστια απαξίωση για το πολιτικό σύστημα στο σύνολό του. Για κυβερνήσεις, συστημικά κόμματα, κρατικούς παράγοντες, ολιγάρχες και λόμπι, ΜΜΕ της εξαπάτησης, για όλο αυτό το αλληλεξαρτώμενο παρασιτικό τσούρμο που ενδιαφέρεται μόνο να αναπαράγεται και να υπηρετεί τα ξένα αφεντικά του.

Το βαθύ σύστημα (πρεσβείες, ελίτ κ.λπ.) έχει παραγγείλει κατέβασμα των τόνων και επιστροφή στην «κανονικότητα» **χωρίς τον λαό να φωνάζει και να ενοχλεί**. Κόμματα και «ηγεσίες» προσπαθούν να επαναφέρουν τις σκονισμένες ατζέντες, που στο επίκεντρο έχουν κάποιες οικονομικές διεκδικήσεις χωρίς πραγματικά πολιτικούς στόχους και στο βάθος την εκλογική ενίσχυση του τάδε κόμματος για να μας λύσει το πρόβλημα, ενώ οι διαμαρτυρίες και οι κινητοποιήσεις πρέπει να περάσουν στον έλεγχο των «ειδικών».

Οι διεργασίες μέσα στην κοινωνία και οι συνειδησιακές μετατοπίσεις θα συνεχίσουν όμως να τροφοδοτούνται. **Η πολιτική δεν είναι μόνο μια ψήφος κάθε 4 χρόνια**, δεν είναι μόνο τα κόμματα και ο τρόπος που αυτά υπάρχουν ή τα πολιτικάντικα τερτίπια τους. Πολιτική είναι και αυτά που κάνουν οι νέοι και απλοί άνθρωποι αυτές τις μέρες, πολιτική είναι όσα έγιναν σε όλη την Ελλάδα στις 8 Μαρτίου 2023. Πρόκειται για την πιο αυθεντική, λαογέννητη πολιτική, και τη δυνατότητα να γεννήσει νέα μορφώματα, νέα εγχειρήματα, νέες θεσμίσεις. **Πρόκειται για την πραγματική δημοκρατία**. Αυτό είναι που φοβούνται οι συστημικοί πάσης φύσης και μεταμφίεσης.

Γιατί ΟΥΣΤ. 2.ο

Γιατί τα προηγούμενα χρόνια ζήσαμε, με αποκορύφωμα τα χρόνια της οργής 2011-2012 και τις κατασυκοφαντημένες Πλατείες, την ορμητική εισβολή του λαού στις πολιτικές εξελίξεις. Γιατί η απόπειρα αυτή τρόμαξε το σύστημα, έφερε αναδιπλώσεις, αλλά και διαστρεβλώθηκε, χειραγωγήθηκε και οδηγήθηκε σε αδιέξοδα και ήττες. Γιατί η προοπτική μας δεν είναι η «Ελλάδα 2.0» του εκσυγχρονισμένου μεταπρατισμού, αλλά μια μεγάλη πολιτική αλλαγή για μια Ελλάδα με υπόσταση και αξιοπρέπεια, κυρίαρχη και με την κοινωνία σε κίνηση. Γιατί κάθε κοινωνική έκρηξη, εξέγερση, απόπειρα απελευθέρωσης, δεν είναι αντιγραφή της προηγούμενης αλλά αντλεί την ποιήσή της από το μέλλον.